

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату

БЕНФОГАМА® 300
(BENFOGAMMA® 300)

Склад:

діюча речовина: бенфотіамін;
1 таблетка містить бенфотіаміну 300 мг;
допоміжні речовини: кремній діоксид колоїдний безводний, целюлоза мікрокристалічна, натрію кроскармелоза, повіден К 30, тальк, гліцериди парціальні високоланцюгові, опадрі білий (07 F28588); гіпромелоза, тальк, титану діоксин (Е 171), поліетиленгліколь, сахарин натрію.

Лікарська форма. Таблетки, вкриті плівковою оболонкою.

Фармакотерапевтична група.

Прості препарати вітаміну В 1. Код ATC A11D A03.

Клінічні характеристики.

Показання.

- Лікування полінейропатії та кардіоваскулярних порушень (спричинені дефіцитом вітаміну В 1);
- недостатнє або погане харчування (наприклад, бері-бері), парентеральне живлення упродовж тривалого періоду часу, „пульова” діста, гемодіаліз, порушення всмоктування поживних речовин;
- недостатність вітаміну В1, яка не усувається шляхом зміни харчування ;
- хронічний алкоголь (алкогольна кардіоміопатія, енцефалопатія Верніке, синдром Корсакова).

Протипоказання.

Підвищена чутливість до компонентів препарату.

Дитячий вік.

Способ застосування та дози.

Застосовують внутрішньо, таблетку приймати цілою, запиваючи достатньою кількістю рідини. Для лікування недостатності вітаміну В1 приймають по 1 таблетці на добу. При лікуванні полінейропатії рекомендована доза становить 1 таблетку на добу протягом 3 тижнів. Подальше лікування лікар визначає відповідно до отриманого терапевтичного ефекту. Зазвичай найтриваліше лікування – 6 тижнів і більше проходить із застосуванням менших доз бенфотіаміну. У разі відсутності ефекту протягом 4 тижнів лікування необхідно переглянути.

Побічні реакції.

Частота виникнення побічних реакцій: дуже часто (> 1/10), часто(> 1/100, <1/10), нечасто (> 1/1000, <1/100), рідко (>1/10 000, <1/10 000), дуже рідко (<1/10 000), включночи окремі повідомлення.

З боку імунної системи: дуже рідко – алергічні реакції (кропив'янка, екзантема).

З боку шлунково-кишкового тракту: дуже рідко – нудота.

Передозування. При передозуванні відбувається посилення симптомів побічної дії препарату.

Лікування: промивання шлунка, застосування активованого вугілля, симптоматична терапія.

Застосування у період вагітності або годування грудю. У зв'язку з відсутністю достатнього досвіду застосування препарату у період вагітності, його слід застосовувати лише у разі лабораторно підтвердженої недостатності тіаміну.

У період годування грудю не рекомендується застосовувати цей препарат.

Діти.

Ефективність і безпека застосування препарату у дітей не встановлені, тому не слід призначати препарат цій віковій категорії пацієнтів.

Особливості застосування.

Пацієнти із рідкісною спадковістю непереносимістю галактози, дефіцитом лактази або з порушенням всмоктування глукози та галактози не повинні приймати цей препарат.

Здатність впливати на інвидікість реакції при керуванні автотранспортом або роботі з іншими механізмами.

Немає ніяких застережень щодо призначення препарату водіям транспортних засобів та особам, які працюють з механізмами.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодії.

Бенфотіамін несумісний з окиснювальними і відновлювальними функціями обміну вуглеводів. Під час перетворення пірувату на ацетил СоA та транскетолази у пентозофосфатному циклі тіамін пірофосфат діє як кофермент. Крім того, він бере участь у перетворенні α-кетоглутарату на суксиніт СоA у циклі лимонної кислоти. При обміні речовин існує взаємодія з рештою вітамінів комплексу В. Крім того, кокарбоксилаза – це кофермент піруватдегідрогенази, який відіграє ключову роль в окиснювальному розкладанні глукози. Оскільки енергія в нервових клітинах виробляється переважно завдяки окиснювальному розкладанню глукози, для функціонування нервів необхідне постачання відповідної кількості тіаміну. У випадку підвищення рівня глукози підвищується і потреба у тіаміні. Нестача достатньої кількості кокарбоксилази у крові призводить до накопичення в крові і тканинах проміжних продуктів розпаду, таких як піруват, лактат і кетоглутарат, на присутність яких дуже болісно реагують м'язи, міокард і центральна нервова система. Бенфотіамін зменшує накопичення цих токсичних речовин.

Вимірювання в еритроцитах активності ферментів, залежних від тіаміндинофосфату, наприклад транскетолази (ETK), та рівня їхньої здатності до активації (коєфіцієнт активації – α-ETK) є придатними для визначення статусу вітаміну В 1. Концентрація ETK в плазмі становить 2-4 мкг на 100 мл.

Фармакокінетика. Після перорального прийому бенфотіаміну відбувається дефосфорилування до S-бензойл тіаміну (SBT) за допомогою фосфатаз у кишечнику. SBT є жиророзчинним, тому він має високий ступінь проникності. SBT абсорбується без будь-якої значної трансформації тіаміну.

На противагу тіаміну, для бенфотіаміну не характерна кінетика насичення. Бенфотіамін має значно вищу біодоступність, ніж водорозчинні похідні тіаміну. Крім того, бенфотіамін затримується в тканинах на більш тривалий період.

Фармацевтичні характеристики.

Основні фізико-хімічні властивості: білі овальні таблетки, вкриті плівковою оболонкою, з рисками з обох боків.

Термін придатності. 3 роки.

Умови зберігання.

Зберігати при температурі не вище 25 °C, у недоступному для дітей місці!

Упаковка.

По 10 таблеток, вкритих плівковою оболонкою, у блістері; по 3, 6 або 10 блістерів у картонній коробці.

Категорія відпуску.

За рецептром.

Виробник.

Dragenopharm Apotheker Pueschl GmbH / Драгенофарм Аптекарь Пюшл ГмбХ.

Місцезнаходження.

Goellstrasse 1, 84529 Tittmoning, Germany / Гольштрассе 1, 84529 Тіттмонінг, Німеччина.